La llei del Referèndum, un tast

written by Redacció Unilateral | 4 de juliol de 2017

Ahir es va donar a conèixer l'esborrany del Preàmbul i els tres primers articles de la **Llei del Referèndum**, que en la seva versió definitiva, regularà l'1-O. Aquesta Llei, el nom definitiu de la qual encara no es coneix, és una de les dues que vertebraran el procés cap a la Independència. L'altra és la coneguda com a **Llei de la Transitorietat**, nom també provisional, i que farà referència a l'establiment del nou règim polític provisional que va des de la proclamació de la Independència fins a l'aprovació de la nova Constitució de la Catalunya Independent, i l'objectiu de la qual és evitar qualsevol buit de poder legal.

Lògicament, la Llei del Referèndum estableix el procés pel qual es durà a terme la consulta vinculant del proper 1 d'octubre, i que, tot ho sembla indicar, en el cas que, com assenyalen totes les enquestes fins ara conegudes, dona una victòria folgada als partidaris de la Independència, activarà de forma immediata, la declaració de la independència, bé el mateix dia 1 o bé en les hores immediatament posteriors. Aquesta declaració, que entre altres efectes significarà que la legislació i les institucions espanyoles deixaran d'aplicar-se a Catalunya, activarà l'entrada en vigor de la Llei de Transitorietat.

Anàlisi

Com s'ha dit abans, els fragments publicats de l'esborrany, són el Preàmbul, amb l'exposició de motius, i els tres primers articles de la futura norma. Fem-ne un cop d'ull.

Com és ben conegut, tota llei conté una part articulada i una de no articulada. Aquesta segona, és la que apareix en primer lloc i on trobem l'exposició de motius, que com el seu nom

indica és on s'expliquen les raons que porten a l'elaboració de la llei.

En aquest cas, destaca que els redactors han fet una aposta explícita per legitimar la llei en base a la legislació internacional, sobretot en la que ha aprovat al llarg dels anys instàncies com l'ONU, i que, molt important, han estat ratificades pel Regne d'Espanya, de manera que formen part del seu ordenament jurídic, encara que sistemàticament les incompleix.

També recorda que el Parlament de Catalunya, he aprovat en diverses ocasions que Catalunya mai ha renunciat al seu dret a l'autodeterminació. I finalment esmenta el resultat de les eleccions del Parlament de Catalunya del 2015, d'on es va derivar un mandat per culminar el procés.

Un detall interessant és que els legisladors defineixen aquesta llei com un *acte de sobirania*, un concepte que recorda o ens retrotreu a un altre de semblant, com el que va protagonitzar el President Macià el 14 d'abril del 1931.

Pel que fa als tres articles publicats, que formen part, doncs de la part orgànica i articulada de la llei, cal dir el següent.

L'article 1, defineix el referèndum com de «*referèndum d'autodeterminació vinculant sobre la Independència de Catalunya*», de manera que tindrà conseqüències en funció del resultat. També esmenta la creació d'una *Sindicatura Electoral de Catalunya*, que s'entén que serà el màxim òrgan regulador del referèndum.

L'article 2, defineix Catalunya com un «*subjecte polític sobirà*» i per tant exerceix el dret a decidir la seva condició política.

Finalment, l'article 3, estableix el Parlament de Catalunya com a repersentant de la sobirania de Catalunya. Considera la

pròpia llei com un règim jurídic excepcional que preval sobre qualsevol norma amb la que entri en conflicte atès que regula un dret fonamental i inalienable del poble de Catalunya. En el seu tercer apartat, la llei empara les autoritats, persones i empreses que participin en el procés.